

Stále nad všema, co chtěli bejt nejvejš,
mocná zbraň nebejt ten magor sobeckej,
my stále nosíme dres, oheň je věčnej,
v kotli tu hoří za mý lidi, sem kurva vděčnej.
Malujem slovama, sleduj ty barevný tóny,
jako Michelangelo svoje životní dílo,
tak vítej do zóny,
my sme tu nespádli,
jenom tak všechny ty domy
sme stavěli z potu a krve,
my myli si ruce pak na kraji Seiny,
základy pevný jak kameny, ver mi.
Ver, že až jednou skončím, budu vám chybět,
podívej na mě, na mojí cestu,
podivnej plevel co vykvet,
vylezu na svět, když bude potřeba klidně i z rakve,
sem jako seriál, kterej když končí,
tak vrátíš ho nazpět,
tak trochu Pinkman jako z Breaking Bad.
Mám chuť to killit jako John Wick,
beaty padaj, mám bomby,
ožívám v noci jak zombie,
já, najdu si svý katakomby,
náš stát, smrdí tu mindrák,
skoro každej profi bonzák,
co vlk to největší chytrák,
ale ve finále je potřeba bryndák.
Si asi vodněkud spad, sever nevymažu z map,
navopak snad vyženu smrad,
mý město bude mít krále i hrad,
můj život všechno co má, sorry popisuju vám,
mý slova jediná zbraň, vybírám si jak daň.

Až v hudbě někdy nacházíme sebe sama,
bez kostýmů a v bárce, kterou unáší proud,
kolem těch útesů někam do neznáma,
někam tam do bezvětrí,
kde to všechno dává význam.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

V duši mám soul, vyhnu se pastím
než moje loď narazí z vody na souš,
mý stopy nezapadnou,
zvládl sem boj, postav mě před soud,
budu stát hrdě a bez pout, není se čeho zaleknout.
Protože vodkud pocházíme vidíme sami,
ty marný snahy,
žijeme s lidma co jakoby nežili, nemaj svý plány,

zaživa pohřbený v zemi,
neviděj cesty,
neviděj kolik je možností jenom si ukázat kudy,
teď je můj čas, je to můj svět,
je to můj život, já chci ho stavět.

Já překonal bolest a hádky,
řekni mi co, co dělat, abych tě vytáhl zpátky,
ukázal světlo na pokračí lávky,
pojď, skočíme do vln a setřeseme všechny války.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

V moři utopíme masky,
pak ucítíme lásku, co proudí v nás,
obejdeme všechny pasti, pasti,
svojí cestu sme si našli.

Nechávám rezonovat
vodvahu v čínech a ve slovech,
nechávám v nich sebe,
i když může pokaždý přijít výsměch,
a nechávám tam ležet celý inskoustový nebe,
nechávám prolítnout kaňkama všechno
co vyšlu ze sebe, pak utopíme masky.